

Dosarul nr. 2ra-1798/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, A. Malî, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Clichici Radu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Clichici Radu
împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului cu
privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Clichici Radu și a fost menținută hotărârea din 22
februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 02 octombrie 2017 Clichici Radu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului cu
privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la xxxxx în maternitatea orașului Ialoveni s-
a născut copilul xxxxx, care potrivit raportului de Expertiză Medico Legală nr. 107
din 04 aprilie 2016 s-a născut la ora 14:35 în stare de xxxxx.

La 16 aprilie 2015 prin intermediul „Aviasan” copilul a fost transferat la
Institutul Mamei și Copilului, secția de terapie intensivă, iar peste cinci zile a fost
transferat în secția de neurologie și patologie a nou născuților, unde șeful secției
Buzadji Veaceslav, i-a comunicat că rămâne profund dezamăgit de faptul că pe
teritoriul Republicii Moldova nimeni nu le va putea ajuta, deoarece nu există
aparatajul necesar pentru investigațiile necesare, recomandându-i să meargă peste
hotarele țării pentru a efectua tratamentul necesar.

Astfel, a menționat că, în mod de urgență, fiica sa a fost internată în or.
Moscova Federația Rusă, în secția psihoneorologie, unde s-a depistat că copilul a
suferit xxxxx în timpul nașterii.

Reclamantul a relatat că, diagnoza medicilor din Federația Rusă, a fost
confirmată și prin Expertiza Medico Legală nr.107 din 04 aprilie 2016, prin care s-
a confirmat faptul că copilul s-a născut în stare gravă, cauzată de xxxxx, în
continuare având xxxxx și xxxxx, fapt ce necesită să fie resuscitat complet după
naștere și trimis în salonul de reanimare și terapie intensivă.

A indicat că, complicațiile de mai departe la copil, au fost rezultatul hipoxiei grave în naștere și a măsurilor incomplete de resuscitări și reanimare.

La 03 februarie 2017 s-a adresat către medicul șef al IMSP, Gladun Sergiu cu cerere, prin care a cerut să fie tras la răspundere medicul șef de secție neurologie și patologie a nou născuților Buzadji Veaceslav, pentru faptul că nu a aplicat toate procedurile de rigoare pentru investigațiile necesare și le-a recomandat să meargă peste hotarele țării pentru a efectua tratamentul.

În rezultat, la 28 februarie 2017, prin nota informativă cu nr. 01-13/257, semnată de către directorul IMSP și Gladun Sergiu, a fost învinovățit pe nedrept că starea copilului xxxxx se datora lui, făcându-se mențiunea „faptul că anamneșticul este agravat din partea tatălui, prezența unui copil cu patologia neurologică necunoscută, din altă căsătorie, care a decedat la vârsta de 5 ani”.

În aceeași notă informativă s-a indicat că „la copilul xxxxx s-a constatat xxxxx din partea tatălui”, fapt însă infirmat prin rezultatele investigației cariotipului (investigația genetică), la care a fost supus copilul xxxxx, prin care s-a confirmat cariotipul feminin normal, ceea ce presupune că acuzațiile aduse în adresa sa, cu referire la faptul că anamneza copilului s-ar datora geneticii din partea tatălui sunt nefondate, copilul neavând careva suspiecții genetice.

După ce a luat cunoștință de nota informativă și de acuzațiile aduse lui în calitate de tată a copilului, la 27 martie 2017, în mod repetat, a solicitat șefului IMSP Institutul Mamei și Copilului Gladun Serghei, atragerea la răspundere a șefului secției neurologie și patologie a nou născuților Buzadji Veaceslav.

Prin scrisoarea din 25 aprilie 2017 cu numărul de ieșire 01-13/472, semnată de către directorul IMSP Institutul Mamei și Copilului, a aflat că din nou i se aduc aceleași acuzații, precum că starea de sănătate a copilului xxxxx se datorează în exclusivitate lui.

A opinat reclamantul că, toate aceste învinuiri nejustificate, cu referire la faptul că dânsul în calitate de tată a copilului xxxxx, se face vinovat de starea de sănătate a acestuia, precum și faptul că din cauza lui a decedat și un alt copil din altă căsătorie la vârsta de 5 ani, i-au adus lui și familiei un prejudiciu moral enorm, fiindu-i cauzate suferințe psihice manifestate prin stresul continuu cauzat ca rezultat al acuzațiilor, astfel că nici el, nici familia sa nu poate să-și regăsească liniștea sufletească.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 1422 alin. (1) și (2), 1423 alin. (1) Cod civil.

A solicitat încasarea din contul Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei.

Prin hotărârea din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată.

La 26 februarie 2018 Clichici Radu a declarat apel împotriva hotărârii din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Clichici Radu și a fost menținută hotărârea din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluția pe prevederile art. 118 alin. (1), 119 alin. (1), 130 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă.

În acest sens, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea, având în vedere că reclamantul a solicitat repararea prejudiciului moral nu pentru calitatea serviciilor medicale acordate mamei sau copilului la monitorizarea, primirea nașterii sau imediat după naștere, în privința cărora și-a rezervat dreptul de a acționa prin înaintarea acțiunii civile în cadrul dosarului penal intentat în baza art. 213 lit. a) Cod penal, ci pentru acuzații și învinuiri nejustificate în viziunea reclamantului pe care le-a făcut Instituția Medico Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului în adresa sa, precum că starea copilului s-ar datora geneticii tatălui.

În această privință, instanța de apel a apreciat ca fiind plauzibilă concluzia primei instanței, care analizând conținutul notei informative și răspunsurilor Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului, a constatat că reclamantul în mod eronat a interpretat conținutul acestora și nejustificat le-a apreciat drept acuzații și învinuiri, întrucât prin înscrisurile date reclamantului i s-a adus la cunoștință despre argumentele și concluziile consiliilor medicale, la care au fost invitați specialiști din diferite domenii pentru a se expune, constatări care ulterior urmau a fi supuse unor analize suplimentare pentru a se confirma sau infirma suspecția unei maladii genetice.

De asemenea, instanța de apel a reținut că din conținutul rapoartelor de expertiză prezentate de către reclamant în susținerea pretenției înaintate, este constatată doar starea de sănătate a copilului și nicidecum careva concluzii privind învinuirea lui Clichici Radu în privința cauzei apariției stării copilului.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că sarcina probațiunii în materia reparării prejudiciului moral este pusă pe seama reclamantului, care urmează să prezinte instanței probe pertinente, concludente și admisibile prin care să confirme temeinicia acestei cerințe, fapt ce în cazul dat nu a fost realizat de către Clichici Radu.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 06 iunie 2018 și 05 iulie 2018, Clichici Radu a declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, fiind apreciate în mod arbitrar probele prezentate.

A reiterat că colaboratorii Institutului Mamei și Copilului l-au învinuit nejustificat de starea de sănătatea a copilului pe cale genetică, dar și de existența unui copil similar din altă căsătorie cu patologie neurologică necunoscută, învinuiri care nu se bazează pe nicio probă, dar care i-au cauzat enorme suferințe psihice.

La fel, a indicat că instanțele de judecată nu au luat în considerație expertizele medico-legale efectuate de către experți și specialiști în domeniu, din care rezultă

că nu este vinovat de starea sănătății copilului, iar aceste acțiuni se datorează medicilor care au condus nașterea.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin prisma normei citate, Completul constată că recursul declarat la 06 iunie 2018, este în termen.

Prin referința din 24 august 2018, Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Clichici Radu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Clichici Radu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Clichici Radu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Clichici Radu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva